

Ezt tudnod kell, ha csapvíz helyett palackozott vizet iszol

Hússzor annyi mikroműanyagot juttat a szervezetébe egy évben, aki csapvíz helyett kizárólag palackozott termékeket iszik.

A magyar ivóvízbázis egyelőre nincs veszélyben, de a hazai folyók közül a Felső-Tisza nemzetközi összehasonlításban is súlyosan szennyezett, míg Budapestnél egy-egy pontminta adataiból az látszik, hogy ötödével emelkedik a szennyezés a város alatti szakaszon – összegezte Jurecska Laura környezetkémikus, az ELTE TTK Mikrobiológiai

Tanszékének tudományos munkatársa a Másfél-fok – Éghajlatváltozás közérthetően oldalon szerdán közzétett cikkében. A vizeink mikroműanyag-szennyezettségével foglalkozó cikkben Jurecska Laura kiemelte: a műanyagokkal együtt olyan egészségre káros adalékanyagok is megjelennek vizeinkben, amelyeknek a veszélyeire az Egészségügyi Világszervezet (WHO) is felhívta a figyelmet. Jelenleg azonban sem rendszeres mérések, sem ezekre épülő egészségügyi kockázatelemzés nem készül, ahogy nincs szó a szennyezés lehetséges mérsékléséről sem. A vízhálózatban használt anyagok, csövek kopása is szennyezőforrásnak tekintendő, ennek mértékéről sem ismerünk még átfogó hazai kutatást – tette hozzá.

Az ELTE TTK Mikrobiológiai Tanszékének tudományos munkatársa kifejtette: a mikroműanyagok, az 5 milliméternél kisebb plasztikdarabkák, mindenhol egyre növekvő mennyiségben fordulnak elő a levegőtől kezdve vizeinken át a talajig, és egyre nagyobb mértékű egészségügyi és környezeti kockázatot jelentenek. Bár átfogó felmérést egyelőre nem publikáltak hazai vizeink mikroműanyag-szennyezettségéről és annak trendjeiről, egy-egy adat már rendelkezésre áll. Egy nemzetközi tanulmány szerint éves szinten 90 ezer darab mikroműanyag-részecskét visz be a szervezetébe az, aki csak palackozott italokat fogyaszt, ezzel szemben aki csak és kizárólag csapvizet iszik, az csupán 4 ezer műanyag darabkát “iszik meg” – mutatott rá. Mint írta, a Duna már Ausztriából szennyezetten érkezik és Budapestnél tovább romlik. Osztrák vizsgálatok alapján a Duna által szállított mikroműanyag mennyisége évente 530-1500 tonnára becsülhető. A magyar főváros pedig mintegy ötödével emeli a Duna mikroműanyag-szennyezettségének szintjét.

“Nemzetközi összehasonlításban ez sajnos nem számít meglepőnek: a nagy esőzések során a burkolatokról bemosódó csapadék és a szennyvíztisztító telepek egyaránt jelentős forrásai a szennyezésnek” – írta, hozzátéve, hogy mivel a főváros ivóvize parti szűrésű kutakból kerül ki, gyakorlatilag a Duna vize az ivóvíz forrása. A folyó vize homokos, kavicsos vízáteresztő rétegeken halad át, így azt maguk a vízáteresztő rétegek, illetve azok baktériumközössége egyaránt tisztítja. Ennek köszönhetően a főváros ivóvízbázisa egyelőre nem tekinthető veszélyeztetettnek. A környezetkémikus a Felső-Tisza szennyezettségét katasztrofálisnak nevezi írásában. “A Tisza vizében mért értékeket még nemzetközi szinten is jelentősnek ítélik a szakemberek. Számításaik szerint óránként több millió mikroműanyag úszik le a Felső-Tiszán” – jegyezte meg.

Jurecska Laura szerint a probléma elsődleges forrása – nem felmentve a hazai szennyezőket – az ukrán és román oldalról érkező hulladék. “Bár a vízügyi szakemberek és a civilek együttesen évente több tonna szeméttől tisztítják meg a folyót, ez inkább folyamatos – de rendkívül fontos – kármentesítés. Hosszú távon megoldást csakis a hatékony környezetvédelmi diplomácia, a magyar, ukrán és román hatóságok együttműködése hozhat.” Jurecska Laura szerint kiemelt figyelmet érdemel a Rába vizének szennyezettsége is. Három évvel ezelőtt itt 1 köbméter vízből 12,1 darab mikroműanyagot mutattak ki, amely naponta akár több mint 20,7 millió részecskét is jelenthet. Valamivel kedvezőbb a helyzet a Balaton és fő táplálója, a Zala esetében, ahol a köbméterenkénti mikroműanyag mennyisége 5-10 közötti.

“Hazánk vizeinek mikroműanyag-szennyezettségéről egyelőre viszonylag keveset tudunk, a már rendelkezésre álló adatok nemzetközi eredményekkel való összevetését pedig nagyon megnehezíti – sokszor el is lehetetleníti – az, hogy nincs egységes, mindenki által elfogadott módszertan a mintavételezésre és a mérésre. Amíg ez meg nem valósul, addig arra sincs mód, hogy akár ivóvízre, akár a felszíni vizek minőségére vonatkozóan határértékeket állapítsanak meg a szakértők” – írta. A környezetkémikus szerint fontos lenne, hogy minél előbb megvalósuljon egy átfogó felmérés, amelynek segítségével a helyzetről nemcsak pillanatképet kapunk, hanem láthatóak az esetleges változások is. “Az kijelenthető, hogy a hazai ivóvíz biztonságos, a benne kimutatható mikroműanyagok mennyisége még nem éri el a kockázatos mértéket. Ez elsősorban annak köszönhető, hogy kevésbé szennyezett forrásokból nyerjük az ivóvizet, de a probléma már nálunk is felütötte a fejét” – állapította meg végül a környezetkémikus. “Ne várjuk azt, hogy a problémát kizárólag az ivó- és szennyvízkezelés technológiájának fejlesztésével képesek leszünk megoldani. Továbbra is szükséges a műanyagokhoz fűződő viszonyunk radikális újragondolása, a körforgásos gazdaságra történő mielőbbi áttérés, valamint a határokon átívelő szennyezés együttműködésen keresztül történő kezelése” – hangsúlyozta szerdán megjelent cikkében Jurecska Laura.

<https://zoldtrend.hu/ezt-tudnod-kell-ha-csapviz-helyett-palackozott-vizet-iszol/>